

Turvettuneista mielipiteistä olisi aika päästä jo eroon

Atte Korhola

On surullista että pätevien argumenttien puutteessa Heikkilä, Lindholm ja Simola ovat valinneet henkilökohtaiset loukkaukset ja vihjailun aseikseen pyrkinessään osoittamaan turpeen sopimattomuuden energialähteeksi. Ensін he esittivät turveraporttini johtopäätösten olevan tieteen asuun naamioituneita poliittisia kannanottoja, ja nyt he kutsuvat minua jo turvelobbariksi.

Heikkilän ja kumppaneiden todistelu turpeen luokitukselta fossiiliseksi täyttää kaikki klassisen kehäpäätelyn piirteet: koska turve on ilmasto-mielessä luokiteltu fossiiliseksi, millään uusilla tutkimustuloksilla ei ole merkitystä tilanteen muuttamiseksi. Johtopäätöstä perustellaan kau-niisti johtopäätöksen olettamisella.

IPCC:n energialuokitukset eivät ole mitään kiveen hakattuja totuuksia, vaan sovittuja asioita, jotka korjaantuvat koko ajan tutkimustiedon lisääntyessä. Puun ja biomassan poltosta aiheutuvat kasvihuonekaasupäästöt ovat turpeen polttoa suuremmat, mutta niistä aiheutuvien päästöjen katsotaan kompensoituvan, kun huomioon otetaan kasvillisuuteen sitoutuva hiilen määrä. Turpeen kohdalla tätä päivänselvää kompensaatiota

ei oteta vielä huomioon, mutta tilanne muuttuu kaikissa laskelmissa välittömästi, kun näin päätetään tehdä.

Keskustelukumppanini ovat myös täysin väärässä siinä, että sata vuotta olisi ainoa aikaperspektiivi, jonka puitteissa IPCC arvioi eri energialähteiden hiilitaseita. IPCC käyttää erilaisia aikaskaaloja, jotka vaihtelevat yleisesti 100 ja 500 vuoden välillä. On myös todettava, että VTT:n elinkaarilaskelmien (Kirkinen ym. 2007) tulokset ovat hyvin samankaltaisia, vaikka 300 vuoden sijasta käytettäisiin 100 vuoden aikaskaalaa.

Heikkilä ja kumppanit suhtautuvat halveksu-en tilaustutkimuksiin, mutta heidän omat kantansa ovat lähes kopio Joostenin (2007) IMCG:n uutiskirjeessä julkaistusta mielipidekirjoituksesta. On syytä huomauttaa, että niin Sternin raportti kuin IPCC:n raportitkin ovat tilaustutkimuksia. Myös kaikki EU-hankeet ovat tilaustutkimuksia, jota EU rahoittaa tarjouskilpailun perusteella. Merkittävää tulisi olla vain tutkimuksen laatu, ei se, onko tutkimus tilattu vai ei.

Ihmetyttää, missä pimiössä opposenttini ovat aikaansa viettäneet, sillä niin epärealistisen ihan-teellinen näkemys heillä vaikuttaa olevan biope-

räisistä polttoaineista. He antavat ymmärtää, että kasvinviljelyyn perustuvassa energiatuotannossa hyödynnetään koko vuotuinen nettooperustuotanto, vaikka tilanne on kaikkea muuta. Valtaosassa biopolttoainetuotantoa hyödynnetään vain osia kasvillisuudesta: kuinka monta prosenttia biomassasta on viljan jyvässä?

Lukuisat uudet tutkimukset osoittavat, että bioenergiatuotannosta aiheutuvien laajojen ekologisten sivuvaikutusten lisäksi raaka-aineisiin liittyvät pitkät kuljetukset ja tehoton jalostusprosessi voivat itse asiassa huonontaa hiilitasetta.

Heikkilä ja kumppanit kikkailevat sillä onkoiden pintakerros turvetta vai kariketta ja osoittavat näin, ettei heidän energianäkemyksensä perustu lainkaan rehelliseen arviointiin. Metsämailta he ovat kyllä valmiit hyödyntämään tämän karikerroksen energiataroituksiin, mutta jos karike kerrostuu kosteammalle alustalle, niin hyödyntäminen onkin yhtäkkiä tuomittavaa.

Kaikkein pahiten Heikkilä ja kumppanit pussittavat itsensä esittäessään, että minun tulisi laskea kokonaistaseeseen myös turvepelloilta ja metsäojitetuilta soilta ilmakehään vapautuva hiilioksiidi. Juuri tässä piilee oman argumentaationi ydin! Olenhan ehdottanut, että turpeen korjuu tulisi kohdistaa nimenomaan jo tuhotuille tai hukkojitetuille suokohteille, joilta vapautuu suuria määriä kasvihuonekaasuja nykyisessä asussaan.

Suot eivät ole pelkkiä hiilen lukkoja, jotka varastoisivat hiiltä kautta aikojen. Metaanin ja

typpioksiduulin vapautuminen soilta on sitä luokkaa, että suot ovat olennaisesti myös säädelleet maapallon ilmastohistoriaa. Esimerkiksi Indonesiassa vuoden 1997 suopaloissa ilmakehään vapautui noin 0.81–2.57 gigatonnia hiiltä, mikä vastaa 13–40 prosenttia määrästä, joka syntyy maailmanlaajuisesti fossiilisten polttoaineiden poltosta.

Eri energiamuotojen ilmastovaikutusten arviointi on hyvin monimutkaista, siksi olisi suotavaa, että vuosikymmeniä sitten lukkoon lyödyt mielipiteet ja vajavaiseen tietoon perustuvat käsitykset eivät ohjaisi nykyhetken päätöksiä. Ymmärrykseni mukaan turvetta pystytään hyödyntämään ekologisesti kestävästi.

KIRJALLISUUTTA

Joosten, H. 2007: The International Peat Society: fossil or renewable? An analysis of the IPS stand towards peat renewability and climate change. *International Mire Conservation Group. Newsletter 2/2007*: 4–19 (www.imcg.net).

Kirkinen, Johanna, Hillebrand, Kari & Savolainen, Ilkka. *Turvemaan energiakäytön ilmastovaikutus – maankäyttökkenaario* [Climate impact of the use of peatland for energy. Land use scenario]. Espoo 2007. VTT Tiedotteita. Research Notes 2365. 49 s. + liitt. 2 s.

Kirjoittaja on Helsingin yliopiston ympäristömuutoksen professori.